

VOETBALVARIA

Vladdings
MAGAZINE

MARTIJN TER STEEGE
250 WEDSTRIJDEN
IN SVVN 1

Seizoen 2024-2025
Nummer 4

COLOFON

Redactieleden:

Jan Greevink
Andre van de Linde
Peter van de Linde
Kars ter Avest
Henk Pennings
Wouter Vliek

Opmaak:

Kars ter Avest

Distributie SVVN magazine:

Jan Greevink
Jan Niewold

Advertenties:

Jan Greevink
Bert Maris

Fotografie:

J.P. Bonnet
Cynthia Beldman

Kopij inleveren:

gjgreevink@gmail.com

INHOUD

Van de voorzitter	03
Uit het bestuur	04
De motivatie van een vrijwilliger: In gesprek met Lars Filart	06
In gesprek met Arjen Nieuwenhuis	10
Volhardingman in hart en nieren: Kristian Schellevis	14
Neem deel aan de scheidsrechterscursus	17
Verslag sponsorloop	22
SVVN-kantine krijgt een upgrade met het ultieme 'Volharding-gevoel'	24
Update kunstgras	25
Sponsor uitgelicht: Mengfloors	28
Robin de Jong en de ziel van SVVN	28
Verslag Ibbenburen	32

SPONSOREN SVVN

VRIENDEN VAN SVVN

Nijverdak

VAN DE VOORZITTER

Even een momentje.....

Het seizoen zit 2024/2025 zit er weer op. Er zijn 3 jeugd teams kampioen geworden. JO9-1, JO11-2 en ons JO17-1 hebben hun kampioenseest mogen vieren. Hulde aan de spelers en de begeleiding van deze teams.

Ga ik daarmee aan de andere teams ietwat voorbij, ja wel een klein beetje. Maar ik ben ook trots op de teams die geen kampioenschap hebben mogen behalen. En ik denk dat we met z'n allen trots mogen zijn op alle teams. Zonder noemenswaardige incidenten hebben we toch weer een mooi seizoen achter de rug. Waar de ene speler iets weg zakt komt een andere speler juist enorm opzetten. Er zijn toch wel een aantal jeugdspelers die mee mogen trainen met het 1e. Zijn deze spelers er dan al? Nee, zeker nog niet maar ze krijgen wel mooi de kans om zich verder te ontwikkelen. Dat is mooi toch?

Op het moment van schrijven hebben we de beslissingswedstrijd al achter de rug. De voorbereiding van het team is wel wat anders dan de voorbereiding van de supporters. Waar het team lekker fanatiek traint, zijn supporters al meer bezig met een bus en zelfs met drank.

Lang heeft de vraag rondgedoold, waar moet er gespeeld worden? In eerste instantie zou dat DOS'37 Vriezenveen worden maar gezien hun eigen nacompetitie bleek dat geen optie. Deto kon ook niet, uiteindelijk kwam het sportpark van de voetbalvereniging STEVO tevoorschijn.

De eerst vernomen reactie: Vriezenveen dat is 2 halve liters in de bus, Geesteren? Mooi man dat zijn 3 halve liters in de bus.

Mijn eerste zorgen begonnen te rijzen. Na alle regelgeving gelezen te hebben kwamen er nog wel een paar meer zorgen bij. Geen vuurwerk, geen rookpotten, geen toortsen, geen eigen drank op een anders sportpark.

Hoe gaan onze supporters hier mee om?

STEVO had alles prima voor elkaar, het veld lag er super bij. Het arbitrale trio was ook goed. De dames in de kantine achter de bar hebben weinig rust gehad. De tap stond er roodgloeiend aan. De gehaktballen zijn gekeurd en goed bevonden in grote getalen. Naar verwachting is de penningmeester het geld nu nog aan het tellen.

En hoe liep het af?

Helaas hebben we promotie niet kunnen bewerkstelligen. Houdt dat nu in dat ik teleurgesteld ben?

Ja een beetje wel, in het resultaat, maar zeker niet in het team en de supporters. Het team heeft zijn best gedaan, ze hebben er echt voor gevochten. Zat er meer in? Misschien wel maar het kwam er niet uit in deze wedstrijd. Dat kan soms zo gebeuren, maar ze hebben in ieder geval wel alles gegeven.

De supporters? Mijn zorgen waren volledig onterecht. Hulde voor alle supporters, de sfeer, de steun tijdens de wedstrijd was iets waar ik als voorzitter alleen maar trots op kan zijn. Dan heb ik het nog niet eens over het ontvangst bij terugkomst op sportpark Groot Lochter. Over hoe een niet al te grote vereniging toch enorm groot kan zijn.

Wat nu?

Eerst het mix-toernooi en daarna vakantie, dan de voorbereiding voor het nieuwe seizoen.

Naar verwachting de derby tegen DES, gezelligheid alom. Al had ik toch liever de derby tegen de blauw-witten gehad.

OOH ja voor ik het vergeet. Van harte gefeliciteerd aan allen die geslaagd zijn voor hun examens en opleiding. En zij die het niet gehaald hebben succes met de herexamens.

UIT HET BESTUUR

Aan het einde van het seizoen is ons 1e helaas als 2e geëindigd. De beslissingswedstrijd bracht niet het gewenste resultaat. Desondanks is het bestuur blij met SVVN als vereniging. Ons 1e heeft er zeker vol voor gestreden en de steun en sfeer van de supporters was geweldig.

Zoals bekend zijn de contracten met de trainers van 1 en 2 voor verlenging al getekend. Inmiddels zijn de meeste contracten met alle andere trainers, begeleiding en staf ook getekend.

De voorbereidingen voor de aanleg van het kunstgrasveld zijn in volle gang. Ten tijde van dit schrijven staan de nieuwe lichtmasten er zelfs al. De inloopavond voor informatie heeft al plaatsgevonden waar

leden van SVVN, buurtbewoners en andere belangstellenden voor waren uitgenodigd. Voor aanvang van het nieuwe seizoen moet het veld speelgerechtigd klaar liggen. Onze dank gaat hiervoor uit naar de kunstgras commissie die dit toch voor elkaar heeft gekregen!

In september start opnieuw de cursus verenigingsscheidsrechter. Mocht iemand interesse hebben in deze cursus laat het dan vooral weten. We kunnen nog wel een paar scheidsrechters gebruiken. Maar dat geldt overigens voor meerdere vrijwilligers taken. Vele handen maken licht werk. Dus mocht je een goed idee hebben of ergens bij willen helpen dan ben je van harte welkom.

Op vrijdag 16 mei heeft de sponsorloop "Run and Fun" plaats gevonden.

Een sponsorloop met obstakels van de yumanrace Obstacle run. Ten moment van schrijven is de opbrengst nog niet bekend maar tijdens de run was het fanatisme en plezier op de gezichten van de lopers af te lezen. In elke lichting waren er prijzen te winnen! De jeugdleden die wat gewonnen hebben zijn inmiddels bekend en krijgen binnenkort hun prijzen.

Helaas bleef het aantal deelnemers van de oudere jeugd teams en de senioren achter. Dit was wel jammer om te zien. Zeker in tijden zoals deze is het wel fijn dat we de verbinding blijven zoeken met elkaar.

23 mei stond de jaarlijkse vrijwilligersavond op de agenda. Dit keer begon het feest om 18:00 uur en na de openingsrede werden de BBQ's aangestoken. De muziek en de pub-quiz werden verzorgd door DJ Boet Beltman. En sfeer maken kan deze man.

Het was een geslaagde avond met ruim voldoende natjes en droogjes.

De doe avond hebben we dit jaar in een nieuw jasje gestoken. Ieder team had een eigen klus toegewezen gekregen. Hoe meer personen aanwezig waren des te lichter het werk werd.

De eerste avond is heel goed verlopen en de sfeer was geweldig. De teams die er waren hebben veel werk verzet. Dank hiervoor!

De 2e avond zou op de opvolgende vrijdag gepland zijn, maar vanwege het warme weer is deze uitgesteld. Op 10 september staat de 2e doe avond ingepland. De teams die nog niet geweest zijn krijgen dan hun kans om zich van hun beste kant te laten zien

De jeugd is met Pinksteren naar het internationale toernooi in Ibbenburen geweest. We waren dit jaar met 60 kinderen daar vertegenwoordigd. Verderop in het magazine kun je hier meer over lezen.

De sponsorcommissie heeft als dank presentjes uitgedeeld tegen de tijd dat het magazine is uitgebracht. Op deze manier wil de sponsorcommissie en daarmee het bestuur en dus ook de gehele vereniging haar waardering

uitdragen voor de ondersteuning.

Rest ons niets dan jullie allen een fijne vakantie toe te wensen en hopelijk zien we elkaar weer in top vorm terug in het nieuwe seizoen.

DE MOTIVATIE VAN EEN VRIJWILLIGER IN GESPREK MET LARS FILART

Wanneer je op een zaterdagochtend over ons sportpark banjert is er een grote kans dat je deze jongeman tegenkomt. Hoogstwaarschijnlijk vrolijk, tenzij hij die avond daarvoor te diep in het glaasje heeft gekeken. Dan heeft hij een petje op en iets grotere wallen, maar nog steeds is zijn humeur niet breken. Lars Filart is elk weekend op ons sportpark te vinden en lijkt ook altijd druk, maar is dat ook echt zo? In deze editie van het clubblad spreken we met deze SVVN-duizendpoot en zijn we op zoek naar de beweegredenen van een vrijwilliger.

Wil je jezelf voorstellen?

Maar natuurlijk. Ik ben Lars, 22 jaar en woon al mijn hele leven in Nijverdal. Vanaf de basisschool ben ik begonnen met voetballen, samen met al mijn klasgenoten. Vanaf de jeugd heb ik altijd gevoetbald bij SVVN. Ik heb nooit echt hoog gespeeld maar samen met mijn vrienden heb ik er ontzettend veel plezier in. Samen met een hechte groep zaten we consistent in het 2e elftal in de jeugd. Normaal was het alleen trainingen en wedstrijden maar op een gegeven

moment blijf je hangen bij de voetbal na je wedstrijd. Dan ga je vervolgens daar de hele dag met je vrienden spelen en zo spendeer je steeds meer tijd op de club.

In die tijd was ik nog altijd aanvaller maar de laatste paar jaren van de jeugd en ook in de senioren ben ik meer achterin of op het middenveld te vinden. Voetbal blijft nog steeds de belangrijkste bijzaak in mijn leven.

Met je vader uit Hellendoorn en je moeder met een DES familie, hoe

kom je dan bij SVVN?

Tja, al mijn klasgenoten gingen bij SVVN voetballen. Noem een Rien Landeweerd, Rob van der Linde en natuurlijk mijn maatje Jelmer de Jong. Allemaal jongens met wie ik altijd heb gevoetbald en nu nog steeds bijna allemaal mee voetbal. Ondanks de pogingen van mijn ouders ben ik gelukkig altijd bij SVVN gebleven. Daar ben ik nog steeds heel blij mee, ik kan er niet aan denken om naar een andere club te gaan. Al mijn beste vrienden waar ik momenteel

wekelijks mee omgaan heb ik allemaal mee gevoetbald bij SVVN. Helaas spelen we niet meer allemaal samen of bij dezelfde club maar ons plan is nog altijd om samen een team te starten en weer lekker in Nijverdal te voetballen.

En is dat dan een glansrijke carrière geweest?

Het is maar wat je glansrijk noemt. In de jeugd als aanvaller pakte ik een leuk aantal goals mee maar ik heb de selectie nooit gehaald helaas. Twee jaren springen er echt bovenuit voor mij. In de O13-2 (toen nog D2) zijn we eerst kampioen geworden en gepromoveerd en vervolgens twee jaren op rij succesvol in de beker. Met als kers op de taart bekerwinst met dat team, dat was echt geweldig. Dat team bleef bijna altijd bij elkaar. Een jaartje was de selectie wat chaotisch en moesten een paar jongens terug naar de D3, maar ook dat was een leerzaam halfjaartje. Het laatste succes wat ik heb gehad was in de A2 net na corona. Dat was de enige keer ooit dat onze volledige vriendengroep samen voetbalde in één team. We waren toen begonnen met een Instagram en account en de we schreven toen onze ludieke stukjes/verslagen over de zaterdag. Hierdoor kregen we niet alleen een schare fans en een sponsor, maar kregen we ook ontzettend veel plezier in het voetbal. We zijn toen 2e geworden op doelpuntensaldo maar hebben het gevierd als we kampioen waren, zelfs SVVN heeft even geloofd dat we kampioen waren... Geweldig!

Je bent nu een enorm actieve vrijwilliger, hoe is dat begonnen?

Tijdens de middelbare school ben ik als maatschappelijke stage begonnen met training geven samen met mijn vrienden. Na 3 jaar ben ik even gestopt omdat het mij allemaal wat te druk werd. Afgelopen jaren begon het toch weer te jeuken. Ik kon er niet

tegen dat ik zaterdagochtenden in bed lag te rotten dus ben ik samen met Jelmer en Noah Wolff weer begonnen met training geven en daar gaan we samen mee verder. Dit blijf ik erg leuk vinden en als het even kan lijkt het mij ook serieus interessant om wellicht diploma's te halen voor het trainerschap en daar wat mee te doen.

Verder ben ik nu actief bij de TOV, ik ben toen gevraagd om wat meer jeugdige inbreng in de activiteiten te geven. Samen met de TOV vind ik het super leuk om activiteiten te organiseren maar ook buiten de TOV om organiseer ik graag activiteiten

voor de jeugd met andere volharding lui zoals het kamp en de sponsorloop. Het houdt je bezig en houdt je betrokken bij deze mooie club. Ik heb al mijn vrienden mogen ontmoeten via de voetbal en ik gun de huidige jeugd niets minder. Ik weet als geen ander hoe leuk het kan zijn om bij een goede club rond te banieren op de zaterdag, maar daar heb je altijd vrijwilligers voor nodig. Ik hoop dan ook dat ik door mijn inzet weer nieuwe jongens enthousiast kan maken voor de Volharding. Als die keten breekt dan houdt het op een gegeven moment op, dus daar maak ik mij graag hard voor.

En nu al 3 jaar een vaste kracht van het 3e elftal, hoe gaat dat?

Buiten de voetbal om is het echt geweldig om in het 3e te zitten. Op het veld helaas wat minder, het mag daar nog niet helemaal lukken. We spelen nu al 2 jaar mee in de onderste regionen van de 5e klasse en dat is niet waar we thuis horen. Hopelijk kan volgend jaar met een nieuwe trainer, staff en wat versterkingen uit de jeugd het roer om. Laten we vooral hopen dat ik er zelf ook nog mag in zitten want de selectie blijft genadeloos. Naast het voetbal vult dit team mijn hartje met ontzettend veel plezier en activiteiten samen. Je ziet dit ook goed terug in het feit dat zelfs jongens die er niet meer inzitten, die bijvoorbeeld naar het 7e zijn gegaan, terug komen en elke zaterdag weer met ons het weekend vieren. Dan vergeet je snel genoeg dat het voetbal weer niet schoon was, dan kun je niet boos blijven op elkaar. Ook onze andere activiteiten zoals pubquiz, darttoernooi of

teamweekend kan ik natuurlijk niet onbesproken laten. Hoewel ik sommige dingen die daar gebeuren liever wil vergeten blijven het zeer memorabele weekenden met heel veel leuke mannen. Op die weekenden besef je pas hoe lang je al met sommige gasten loopt bij de voetbal. De jongens waarmee ik vroeger AA'tjes en snoepjes ging halen tussen het voetballen door, daar ga ik nu hele andere flesjes mee halen.

En dat beruchte teamweekend, kun je daar nog wat over loslaten?

Haha ja zeker. Vorig jaar waren we met zijn allen naar Groningen en zochten we onze oude teamgenoot Wouter Vlieg op bij de studentenvoetbalclub. Naast een potje voetballen is er vooral erg veel gezeest tot de laatste uurtjes, want daar is Groningen de beste in. Toen de avond op zijn einde kwam, beseften wij opeens dat onze gigantische vaste kracht "Big" Luc Zonnebeld kwijt, en die raak je niet zomaar kwijt. Na uren zoeken en een woeste trainer

werden we opeens gebeld vanaf Luc zijn telefoon, een onbekende man vroeg ons of we onze vriend kwijt waren. Blijkbaar lag meneer Zonnebeld al een tijdje te slapen in het kip restaurant naast ons Hostel. Ook dit jaar in Leuven was het weer raak. Wederom een studentenstad die wij onveilig konden maken. De teambuilding heeft weer een flinke boost gehad en de paarse "speeltjes" vlogen door het hostel heen.

Mogen wij dan nog lang van je voetbal/vrijwilligers diensten genieten?

Als het aan mij ligt zeker. Of het nou nog lang genieten van de voetbalkunsten is daar zijn de meningen over verdeeld maar ik blijf lang genoeg op en naast de velden. Zolang het lichaam het voetbal toelaat dan blijf ik dat doen en daarna mag de glorieuze trainerscarrière pas echt beginnen. Ik ben nog lang niet van plan te verkassen en kan absoluut niet stilzitten dus jullie zijn niet zomaar van mij af. SVVN heeft mij ontzettend veel gegeven en het is voor mij een eer dat ik dat als vrijwilliger zoveel mogelijk mag teruggeven aan deze mooie club.

Indonesie—China 1-0

IN GESPREK MET ... ARJEN NIEUWENHUIS

Al jaren lid van onze vereniging en bekend als creatieve en dienende middenvelder. Jaren gespeeld in de selectie-teams en momenteel in SVVN 6 actief. Bij het grootste deel van de leden wat minder bekend in relatie tot onze natuurschoon. Oftewel... 'het schone' van de natuur is al jaren wereldwijd onderwerp van gesprek en Arjen zet zich hier volop voor in! Tijd om Arjen aan het woord te laten over wat hem drijft, en voor de mensen die denken 'Arjen wie??', of de neiging hebben om door te bladeren naar het volgende artikel, onder een paar vragen volgt een leuke quizvraag..

Je bent één van de weinige SVVN'ers die wel eens op televisie is geweest. De oplettende kijker heeft jou in maart kunnen zien bij RTV Oost in een item over kievits eieren. Vertel eens?

'Klopt. Ik word nog net niet aangesproken op straat, haha. Ik werk bij Landschap Overijssel in het team Vrijwilligerswerk. Wij ondersteunen alle 'groene' vrijwilligers in Overijssel met onder andere kennis, kunde en gereedschap en zo ondersteunen wij ook de vrijwilligers die zich inzetten voor de Boerenlandvogels. Dit zijn vogels die op de grond van de boer hun nesten maken en hieronder vallen o.a. de Kievit, Grutto, Scholekster, Wulp en Tureluur. Hiermee heb je meteen de 'big 5' van

Boerenlandvogels Nederland. In deze wereld is het vinden van het 1e kievitseï niet alleen cultureel erfgoed (lange traditie waarbij vroeger het 1e kievitseï ook aangeboden werd aan de koningin), maar ook echt een sport. Tegenwoordig alleen nog voor de eer trouwens, maar het 1e kievitseï krijgt wel landelijke aandacht. Ook per provincie en als iemand denkt dat hij het 1e ei kievitseï heeft gevonden dan word ik gebeld. Zo ben ik halverwege maart naar een weiland net onder Steenwijk gereden om te controleren of het een vers ei is en een echt kievitseï. RTV Oost was mee en heeft hier een filmpje van gemaakt, maar ja wie kijkt of luistert er tegenwoordig nog naar RTV Oost? Het filmpje kun je trouwens terugkijken op de website van RTV Oost.

Quizvraag 1:

Wat is onze nationale vogel? Zie verderop in dit artikel het antwoord.

Je bent ooit opgeleid in de richting van Marketing/Economie. Vervolgens sla je een richting in waarbij maatschappelijke betrokkenheid een van jouw drijfveren is. Hoe kom je eigenlijk bij jouw huidige werkgever Stichting Landschap Overijssel terecht?

'Via een omweg kan ik wel zeggen, maar dat zijn vaak wel hele leerzame wegen. Ik heb namelijk Commerciële Economie gestudeerd. Die opleiding is zo algemeen dat ik mijzelf later altijd vervloekt heb dat ik die opleiding heb gekozen. Helemaal toen ik na mijn studie werk moest zoeken. Toen

S.V.V.N. A1 Promotie naar hoofdklasse 1998-1999.

Matthijs Greevink, Gerben van Arragon, Stanley Stel, Jasper Schutten, Frank Scholten, Gijs ten Dam, Herald de Leeuw en Gerrit van de Bovenkamp. Inbart Vossenbeld, Arjen Eshuis, Thijs Scharphof, Sander Middeltesch, Emiel Keizer, Ronnie Slijkhuis, David Bosman, Arjen Nieuwenhuis en Johan.

ik eenmaal achter mijn bureau van mijn eerste werkgever zat dacht ik; "Ok, dus dit is het werkende leven?" Volgens mij heb ik niet heel goed vooruit gedacht." Maar goed, dan zit je in de draaimolen van het werkende leven en is het ook wel lekker dat je geld verdient en jezelf kan onderhouden. Via twee commerciële banen in de export ben ik uiteindelijk product manager bij Eurol geworden. Iets met motorolie en andere smeermiddelen. Heel iets anders dan natuur. Daar ging het ook mis, want ik ben daar na 6 jaar in een burn-out terecht gekomen. Toen ging ik mijzelf ook pas afvragen wat ik nou eigenlijk aan het doen was. Vervolgens veel jaren geworsteld om te komen bij wat meer bij mijn persoonlijke drijfveer past, namelijk mens en natuur dicht bij elkaar brengen. Ik ben vrijwilliger geworden bij de dierenambulance en heb een anderhalfjarige opleiding tot natuurgids gevolgd bij het IVN. Dat vond ik veel interessanter. Zo ben ik ook in beeld gekomen bij Landschap Overijssel.

Als je jouw huidige baan eens afzet tegen de werkzaamheden die je in een 'vroeger' hebt verricht, wat is dan het grootste verschil?

'Het grootste verschil zit hem vooral in mijn drijfveer, dus waar je het voor doet. Ik houd me nu bezig met dingen waar ook mijn intrinsieke motivatie ligt. Ik houd me liever bezig met het maken van broeihopen voor de

ringslang met vrijwilligers dan dat ik me buig over hoe we zoveel mogelijk motorolie kunnen verkopen. Ik merk ook dat ik steeds activistischer word, maar dat komt waarschijnlijk omdat ik veel nieuws lees dat het zo slecht gaat met de natuur. We kunnen de natuur niet los zien van onszelf. Wij zijn hier onderdeel van. Soms heb ik het idee dat we met oogkleppen op richting de afgrond lopen zoals we nu bezig zijn. De opwarming van de aarde, oceanen die verzuren, biodiversiteit die afneemt, diersoorten die uitsterven, extreme droogte, extreme neerslag en zo kan ik nog wel even doorgaan. We staan er vaak niet bij stil, maar hoe komen we aan onze groente en fruit als onze bestuivers (wilde bijen en zweefvliegen) het loodje leggen. We zouden de natuur als uitgangspunt moeten nemen bij alles wat hier op aarde doen. Helaas komt de mens pas in actie als hij of zij direct geraakt wordt (in de portemonnee) of als er iets verandert in zijn of haar manier van leven. Zoals bijvoorbeeld verdwijnende gletsjers, waardoor rivieren opdrogen en wij in 2030 waarschijnlijk al een tekort aan zoet drinkwater hebben, wat zal resulteren in minder waterdruk uit de kraan. Ik schets hier slechts 1 reëel toekomstscenario, maar we gaan tegen veel meer problemen aanlopen als we niet de natuur als uitgangspunt nemen. We lijken het ons als mensheid nog niet te

realiseren en dus maken we ons er nog niet druk genoeg om. Wij mensen komen pas in actie als het water ons aan de lippen staat.'

'Zo, dat was even een betoog voor de natuur. Wat was je vraag ook alweer haha?'

Quizvraag 2:

Hoeveel procent van al het water op aarde is zoet water, dus geschikt om te gebruiken als drinkwater?

Je beschrijft jouw grootste talenten als 'evenwichtig, relatiegericht en tactvol'. Op welke wijze zien wij deze talenten terug in het veld?

'Oef, dat zie jij zeker staan op mijn LinkedIn profielpagina die ik al een paar jaar niet meer heb bijgewerkt, haha. Denk dat het nog wel klopt trouwens. Als ik die talenten moet vertalen naar het veld dan denk ik aan hoe andere mensen mij omschrijven, namelijk een dienende speler. Iemand die altijd oog heeft voor zijn medespelers. Waarschijnlijk soms iets teveel, zoals afgelopen zaterdag bijvoorbeeld. Ik kreeg een bal van een medespeler in de zestien en liep met de bal richting de keeper. Ik kon de bal er zelf waarschijnlijk in schieten, maar ik denk dan; "de keeper verwacht dat ik schiet, dus leg ik hem nog een keer breed". Probleem is echter dat mijn medespeler dat dan weer niet verwacht en ik zo dus een kans op een goal om zeep help. Ik wil de bal liever het goal in dribbelen dan

dat ik schiet.

Verder houd ik wel van kort en snel samenspel met teamgenoten, waarbij er veel vrijgelopen wordt en we de bal 1 à 2 keer raken. Een beetje de tegenstander zoek spelen. Helaas komt dat vrijlopen en veel bewegen in ons elftal niet zo heel veel meer voor. Zal iets met leeftijd en te weinig trainen te maken hebben.'

We hebben het al even aangestipt: 'het veld', oftewel voetbal. Hoe zag en ziet jouw voetbal-carrière er eigenlijk uit?

'Ik ben in de F-jes begonnen en heb natuurlijk ook training gehad van Herman Imhof. Wie kent het niet dat hij met de bal aan de voet over de breedte van het veld moest lopen en dan bijvoorbeeld met de voet op de bal moet staan en weer verder dribbelen.

Verder altijd in de selectie-elftallen gevoetbald, zowel in de jeugd als bij de senioren. In de A1 voetbalen we volgens mij ook in de hoofdklasse. Toen ik over ging naar de senioren kwam ik meteen bij het 1e terecht (115 wedstrijden red.), wat ik helemaal niet aan had zien komen. Ik vond mezelf niet een buitengewone speler. Wat ik wel weet is dat ik het

verschil in intensiteit met trainen enorm groot vond. Toen ik nog in de A1 voetbalde mochten we in de zomer alvast meetrainen met het 1e en ik weet nog dat ik in het begin helemaal kapot was na een training. Misschien lag het ook aan het weer, maar denk eerder dat het aan al die fanatieke spelers zoals Edwin Wijnen lag. Een mooie tijd met voetbal op niveau en veel gezelligheid in de kantine met ook een 2e en 3e elftal dat goed op elkaar aansloot. Het fanatisme en het rekening houden met de voetbal was in die tijd een stuk groter. Dat heb ik in de jaren erna wel af zien nemen. Wat ik ook nog weet is dat we in een seizoen kampioen zijn geworden met het 1e in de 3e klasse. Ik kan me de tranen van Edwin Wijnen nog herinneren na het laatste fluitsignaal, omdat het zijn eerste kampioenschap was nadat hij al jaren in het 1e had gevoetbald. Dat seizoen heb ik veel linkshalf gevoetbald.

Toen het tijdperk van trainer Marcel Borkent aanbrak en er ook spelers werden aangetrokken en betaald ben ik naar het 2e verhuisd. Dat deden op een gegeven moment meer spelers die het niet eens waren met dit ondoorzichtige beleid. Hierdoor zijn ook veel spelers en vrijwilligers gestopt en dat moeten we nooit meer

willen. In het 2e heb ik trouwens wel een hele mooie tijd gehad. Voetballen op hoog niveau en daarna lekker napraten en zeuren in de kantine. Daar zijn we ook kampioen geworden in de 2e klasse met een fantastisch team en het jaar erop mochten we onze kunsten vertonen in de 1e klasse. De mooiste dagen waren als je met de bus naar een uitwedstrijd ging, gewonnen had en daarna met zijn allen een biertje drinken in de bus terug naar de kantine.'

Quizvraag 3

Wat is de grootste primaire bron van zuurstof op aarde. Ik kan alvast verklappen dat het niet de bomen zijn.

En volgend op het voorgaande: hoe beleef je het voetbal in het 6e team?

'Heel hoog niveau natuurlijk... alleen niet meer op voetbalgebied haha. Hoog niveau gezelligheid en ouwehoeren, dat wel. Ik woon al enkele jaren in Deventer en kom graag nog terug voor een potje voetballen. Ik vind het een heel leuk spelletje en het samenspelen met de mensen met wie je in de selectie ook speelde maakt het dat ik hier nog steeds terugkom (en ook voor de koffie en zoute haring bij mijn pa en ma natuurlijk voordat ik mij meld in de kantine).

Het is een heel sociaal team met topleider Richard de Weert en toptrainer Michel Wold, die elke week de opstelling maakt (daar hebben wij natuurlijk altijd iets op aan te merken). We spelen wel elke week in een andere samenstelling, want we hebben zelden genoeg spelers en elke week wel gastspelers. We hebben een mooi divers team qua voetbal en leeftijd en iedereen is welkom. Ook mensen die maar een kwartier kunnen voetballen □. Je hoeft in dit team niet bang te zijn dat er niks georganiseerd wordt, want er wordt regelmatig iets gevierd. Helaas dit seizoen ook gerouwd, want het overlijden van Jerrie Hartgers was wel een zwarte bladzijde. Hij was een jaar ouder dan ik en dan 2 kinderen achter laten; wat een drama en verdriet. Mooi dat we met hem op

zijn verzoek nog een pilsje hebben kunnen drinken in de kantine vlak voor zijn overlijden.'

Even een zijpaadje: hoe voelt het om de zoon te zijn van.....de beroemde 'journalist van de geblokt handdoek'?

'Dat is al even geleden dat ik een artikel van hem voorbij heb zien komen. Ik weet ook niet hoe bekend hij daarmee is bij de jeugd, maar ik ben er redelijk normaal onder gebleven haha. Ik heb een goede opvoeding genoten. Mijn voetbaltechniek heb ik niet van mijn vader geërfd als ik de verhalen van hem moet geloven. Hij heeft ook in het 1e gevoetbald, maar dan als rechtsback.

Als ik denk aan wat hij mij heeft meegegeven dan is het de zin die hij altijd riep, net voordat ik met Ronnie Slikhuis op de fiets stapte naar de voetbal: "ie wilt den bal!". Ik heb dit ook meerder malen aan mijn teamgenoten verkondigd, dus het is inmiddels ook een begrip bij mijn vrienden en teamgenoten geworden. Hij zag waarschijnlijk ook dat ik te bescheiden was in het veld en hij vond dat ik meer de bal op moest eisen. Daar had hij wel gelijk in. Het is makkelijk om je te 'verstoppen' en niet

aanspeelbaar te zijn, maar je moet die bal 'echt' willen hebben. Hoe meer mensen de bal willen hebben, hoe meer mensen er dus vrijlopen en hoe makkelijker je voetbalt als team. Mijn vader heeft trouwens ook jarenlang de oudejaars conference bij de gemeente Hellendoorn gedaan. Hij werkte daar en aan het eind van het jaar nam hij met een collega alle andere collega's, wethouders en burgermeester in de maling. Mensen een beetje van hun voetstuk halen en wijzen op hun eigenaardigheden. Dat past mij ook wel; je moet jezelf niet te serieus nemen.'

En afsluitend de vraag: hoe ziet jouw voetbal- en werktoekomst eruit?

'Zo lang mijn ouders nog leven blijf ik wel vanuit Deventer terugkomen om even op zaterdag een balletje te trappen. Even op bezoek bij pa en ma voordat ik ga voetballen vind ik ook waardevol. Ik hoop dat ik nog lang genoeg gezond en fit blijf om te kunnen voetballen en dan zal dat wel in dit elftal zijn. Aan Jan Niewold kun je zien dat je dit nog tot je 65e kan in ieder geval. Hij deed de laatste wedstrijd van dit seizoen nog met ons mee. Respect voor die man. Wat werk betreft hoop ik dat ik in

de toekomst nog meer van waarde kan zijn om de mensen het belang van de natuur in te laten zien en ze hierbij te betrekken. Het liefst al vanaf jonge leeftijd. Hoe meer je meekrijgt en leest over hoe wij omgaan met onze grond, ons zoete drinkwater en de natuur om ons heen, dan ziet het toekomstbeeld er niet rooskleurig uit. "Je gaat het pas zien als je het doorhebt", om maar eens een uitspraak van Johan Cruijff te citeren. Ik hoop alleen dat we niet al te laat zijn voor onze kinderen en kleinkinderen. Want dat die gaan opgroeien en leven in een andere wereld dan die waarin we nu leven is een zekerheid.

"Je hebt de aarde niet geërfd van je voorouders, maar te leen van je kinderen en kleinkinderen", is een wijze uitspraak (die niet van mezelf is trouwens). Wees er dus zuinig op.

Antwoord quizvraag 1:

De Grutto werd in 2015 door het Nederlandse publiek gekozen tot Nationale Vogel. De grutto wordt beschouwd als een oer-Hollandse weidevogel en staat symbool voor de natuurlijke schoonheid van Nederlandse weidegebieden. Te herkennen aan zijn roep, een luid en helder 'gruttoooo, gruttoooo'.

Antwoord quizvraag 2:

Zoet water maakt ongeveer 3% uit van al het water op aarde. Dit percentage is echter verdeeld over verschillende plaatsen, waaronder gletsjers, grondwater, meren en rivieren. Als die gletsjers en rivieren verdwijnen dan blijft er dus nog minder over om te gebruiken als drinkwater of voor de landbouw en industrie.

Antwoord quizvraag 3:

Fytoplankton is de grootste primaire producent van zuurstof op aarde. Hele kleine organismen die in onze oceanen zweven. Helaas zijn onze oceanen aan het verzuren en verdwijnt daarmee ook deze belangrijke bron van zuurstof.

VOLHARDINGMAN IN HART EN NIEREN KRISTIAN SCHELLEVIS

Of het nou vóór de bar is, achter de bar, langs de lijn of in een van de bespreekruimtes; op sportpark Groot Lochter kom je onvermijdelijk één iemand tegen: Kristian Schellevis. We gingen in gesprek met het lid van de technische commissie. Of is dat inmiddels achterhaald?

Voor de mensen je nog niet kennen: wie is Kris Schellevis?

Ik ben Kristian, 50 jaar, getrouwd en vader van twee studerende dochters van 17 en 19 jaar. Ik werk als zelfstandig ondernemer, heb mijn eigen bouwkundig ingenieursbureau, KrS Bouwexpertise. Ik begeleid renovaties en doe veel aan gebouwbeheer, onder andere voor scholen. Maar ik ben bijvoorbeeld ook in Groningen vaak aan het werk rondom de aardbevingsproblematiek. Daarnaast werk ik veel voor

het COA (Centraal Orgaan opvang asielzoekers), waar ik veel rondom gebouwbeheer, verbouwingen en onderhoud oppak. Dat betekent: plannen opstellen, prijzen vergelijken en de uitvoering begeleiden. De afwisseling en de vrijheid van het ondernemerschap bevallen me uitstekend. In oktober bestaat mijn bedrijf alweer tien jaar. Naast mijn werk, wandel ik veel en mag ik graag Netflixen, vooral actie, Spaanstalige series zoals Narcos, of politieke drama's zoals House of

Cards en ik mag graag barbecuen. Voor de rest gaat er natuurlijk veel tijd op aan de voetbal. De plek waar we nu dit gesprek houden (in de bespreekruimte, red) is zeer zeker geen onbekende plek voor mij.

Je komt uit een echte SVVN-familie. Kun je iets vertellen over de band van jouw familie met de club?

Ik ben geboren in Hellendoorn en begon met voetballen bij Vesos. Mijn ouders woonden daarvoor vlakbij de Volharding en in die periode was mijn

vader jeugdvoorzitter en bestuurslid TC senioren bij SVVN. Ik ging van kleins af aan met mijn vader mee naar wedstrijden van SVVN en keek graag naar spelers als Jan Ramerman, Jan Westeneng en Jan Achterkamp.

Op mijn zestiende ben ik overgestapt naar SVVN, omdat Vesos te weinig spelers had voor nog een jaar A1. Bij SVVN kende ik al veel jongens, dus de stap was logisch. Mijn vader had die stap trouwens het liefst al veel eerder gezien.

Mijn broer Jacco is tegelijkertijd bij SVVN gekomen en maakte de stap naar het eerste. Mijn moeder is ook al haar leven betrokken, bijvoorbeeld met koffie schenken en natuurlijk vaste supporter. En natuurlijk loopt er nog meer familie rond, zoals Gerrit en Henk Tijhuis. Kortom: het groen-witte bloed zit in de familie.

Hoe zag je voetbalcarrière bij SVVN eruit?

Ik ben begonnen in de A1 en speelde daarna vooral in het tweede elftal, soms in het derde en heb nog een invalbeurt in het eerste gehad. Helaas liep ik in een wedstrijd een zware knieblessure op. De keeper dook op mijn knie en mijn meniscus raakte beschadigd, daar bleek iets los te zitten. Een operatie volgde en uiteindelijk stond ik voor de keuze: een kunstknie of stoppen met voetbal. Ik heb voor het laatste gekozen, toch maar voorzichtig met die knie. Daarna ben ik op zoek gegaan naar nieuwe hobby's en andere invullingen bij het voetbal. Die heb je zo te zien gevonden, te zien aan je lange lijst van vrijwilligerstaken. We kunnen er een aardig clubblad mee vullen. Kan je ze toch nog kort aanstippen? Vanaf mijn zeventiende draaide ik bardiensten op woensdagavond. Daarna ben ik jeugdleider geweest,

zat ik in de kantinecommissie en later in de barcommissie. Ik was ook leider van het derde, vervolgens het tweede en heb toen het eerste begeleid. De afgelopen acht jaar zat ik ook in de technische commissie.

Wat houdt jouw rol binnen de technische commissie van de senioren precies in?

Hield.

Pardon?

De vraag moet in de verleden tijd gesteld worden, want ik ben na het mixtoernooi gestopt bij de technische commissie. Ik hield me vooral bezig

met de selectie-elftallen: trainers aanstellen, gesprekken voeren, problemen oplossen, overal waar wat geblust moest worden schoof ik aan. Zodra het probleem was opgelost, gaf dat voldoening.

Wat is de reden dat je stopt?

Door onderbezetting kwam er veel op mijn bord terecht. Kijk, iedereen wist dat ik van de TC was en dus word je vaak aangesproken op bepaalde zaken. Ik merkte dat ik er ook buiten de cluburen te vaak mee bezig bleef. Dan is het op een gegeven moment de tijd om het stokje over te dragen. Als alles eenmaal is opgelost, voel je ook

wel weer voldoening. Maar ik moet zeggen: het is ook wel prettig om nu alleen nog voor het voetbal te komen en die verantwoordelijkheid achter me te laten.

Wat zie jij als grootste uitdaging voor SVVN in de komende jaren?

De jeugdopleiding is de sleutel. De afgelopen jaren is daar een goede lijn ingezet. Als je nu kijkt

dan stroomt ongeveer 70% van de junioren door naar de senioren, dat is weleens anders geweest. Je ziet ook dat die jongens enthousiast blijven. Doorstroming is voor alle elftallen enorm belangrijk, zowel de selectieteams als de lagere senioren. Ik ben ook benieuwd wat de invloed van het nieuwe kunstgras gaat zijn op de ontwikkeling van jeugdspelers. Hopelijk zorgt dat voor een extra kwaliteitsimpuls.

Zijn er de afgelopen jaren bepaalde keuzes of veranderingen geweest waar je als commissie echt trots op bent?

Dan is dat de ontwikkeling van het tweede elftal. Dat is gegroeid van een recreatief team naar een volwaardig, prestatiegericht elftal. Er komt ook steeds meer doorstroom naar het eerste. Dat was vijf jaar geleden wel anders.

Daar verdienen we als TC overigens weinig credits voor hoor, dus het is niet helemaal een antwoord op je vraag. Daar komt vooral een goeie lichte speler bij kijken. Onze rol is vooral om iedereen enthousiast

te houden en de randvoorwaarden te bieden, maar uiteindelijk doen de spelers en de staf het werk. Nu zijn we ook zover om het derde elftal ook die kant op trekken. Hopelijk lukt dat.

De promotie naar de 3e klasse is helaas niet gehaald. Wat doet dat met jou?

Minder dan vroeger, om eerlijk te zijn. Ik ben sowieso wel een nuchter figuur. Ik vind het supervervelend op die zaterdag, maar het is niet zo dat ik er de hele week ziek van ben. Ik word er niet boos of verdrietig van.

Wie moet de volgende Volhardingman in hart en nieren

worden?

Irma Bergboer. De afgelopen jaren zie ik haar veel doen binnen de club, en ik ben benieuwd naar wat zij precies oppakt. Ook zij komt uit een echte Volharding-familie.

NEEM DEEL AAN DE SCHEIDSRECHTERSCURSUS

Net als voorgaande jaren organiseert nu ook weer de SNO (Scheidsrechter vereniging van Nijverdal en Omstreken) een opleiding tot scheidsrechter ism de KNVB. Hier wordt je opgeleid tot scheidsrechter in het veldvoetbal en kun je zodoende wedstrijden fluiten voor je eigen vereniging.

Omdat wij als vv SVVN een tekort aan fluitisten hebben, zou het mooi zijn als mensen zich willen laten opleiden

tot scheidsrechter. Dit kan zijn bij de jeugd, maar ook bij de senioren. Steeds vaker komt het voor dat elftallen zelf moeten gaan fluiten. En dit gaat steeds vaker voorkomen als er geen mensen bij komen die een wedstrijd willen fluiten. Dit geldt zowel voor de jeugd als voor de senioren.

De opleiding bestaat uit 4 bijeenkomsten op 3-9, 17-9, 8-10, 8-11 en een afsluitende avond op 17-12. Betreft zowel theorie- en

praktijkavonden. Alles wordt gehouden bij voetbal vereniging De Zweef.

De kosten komen voor rekening van SVVN. Ook wordt er dan een scheidsrechter tenu ter beschikking gesteld door de club.

DUS: mocht je interesse hebben, meld je aan bij het Bestuur van SVVN of wedstrijd zaken SVVN.

Want: een club kan NIET bestaan zonder vrijwilligers !!!!!!!!

Dinsdag	11:00 - 13:30	Groot Lochter (Bachlaan)
Dinsdag	15:00 - 17:30	Kruidenwijk (Kuperserf)
Woensdag	11:00 - 13:30	Nijverdal (Marktplain)
Donderdag	11:00 - 17:00	Nijverdal (Marktplain)
Vrijdag	11:00 - 16:00	Nijverdal (Marktplain)
Zaterdag	11:00 - 13:30	Hellendoorn (Dorpsstraat)

WEIDEMAN
Bloem & Groen

Geerdijk 4a, Den Ham 0546-672420 Meyboomstraat 1a, Nijverdal 0548-612943
Nijverdalsestraat 27a, Wierden 0546-625504

De Koep
Mensinkweg 85
7442 TC Nijverdal
Tel: 0548 612725
06 42 54 63 16
info@dekoep.nl

ROSS SALLAND

www.rosssalland.nl

ROSS TOILET

**INSTALLATIEBEDRIJF
VAN DIJK**

Water en Gas
Duurzaamheid en comfort
Zorg en Welzijn
Binnenklimaat
Elektra en Licht
Sanitair en Riolering
Dakbedekking en Zink
Onderhoud en Service

tel.: 0548 - 613 639 | www.avandijk.nl

Weet je.....

De broeders Eeftink op reis.

Overijssel is best een grote provincie en de kans dat je verdwaalt als je een keer buiten de gemeentegrenzen komt is daarom altijd aanwezig. Maar onze trouwe supporters Jan en Ap Eeftink maakten het wel erg bont. De heren waren op weg naar Almelo om de wedstrijd van ons 1^e elftal tegen RDC te aanschouwen.

Helaas komt RDC uit Deventer en DRC uit Almelo. De heren waren het spoor helemaal bijster. We hebben er alle begrip voor. Wie bedenkt ook zulke namen: Rohda Daventria CJV'ers (RDC) en DVO De Riet Combinatie (DRC)

Ons duo had geen zin om vanuit Almelo nog weer helemaal door te reizen naar Deventer, daarom brachten ze een extra lang bezoek aan het clubhuis. Dat beviel hun eigenlijk ook uitstekend.

Charon en strafschoppen

Ons damesteam speelde een stevige pot tegen VV Hellendoorn en daar wisten ze op een gegeven moment een strafschoep af te dwingen. Tot schrik van haar ploeggenoten ging Charon achter de bal staan. Hoewel ze deze geconcentreerd nam, miste ze helaas wel doel. Zelf bleef ze er nuchter onder. Ze verklaarde zelfs dat ze meestal penalty's mist. Misschien toch maar een ander naar voren schuiven volgende keer?

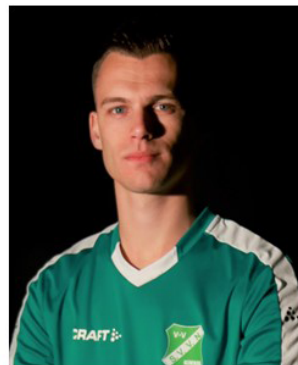
Wel of geen haar?

Onze bekende sportvriend Albert K. heeft ineens veel haar op zijn hoofd. We hebben echter vernomen dat hij zijn haar op zijn rug kwijt is. Hoe dit medisch te verklaren is weten we niet, maar blijkbaar is er hem dus toch iets naar het hoofd gestegen...

Leon Kienhuis mist vizier

Leon Kienhuis weet het net dit jaar regelmatig te vinden. Hij droomt stiekem al van de Edwin Wijnen bokaal en de bijbehorende huldiging in de kantine. Daarvoor moet je wel scherp blijven en dat was hij niet tegen Juventa. De ene opgelegde kans na de andere liet hij liggen. Zijn concurrenten voor de topscorerspositie lachten die middag in hun vuistje.

Is er een causaal verband tussen drinkpauzes en sportief succes?

Het 1^e elftal werd ver-rast met een drink-pauze bij een temperatuur van 21 graden, het 5^e op het veld ernaast speelde gewoon door. Het verschil, het 1^e won en

VERSLAG SPONSORLOOP 16 MEI 2025

Op vrijdagavond 16 mei was het dan eindelijk zover. De SVVN sponsorloop Run en Fun. Voor de organisatie is dit evenement om 14:00 al begonnen, onder de begeleiding van de You Man Race organisatie wordt het parkour klaarge- maakt. Met wel 12 hindernissen over het parkour van 600 meter een hele uitdaging. Hoogtepunt is toch wel de sloot. Iedereen die meegedaan heeft weet nog steeds hoe die ruikt...

Om iets voor 6 verzamelen de eerste deelnemers zich voor de start. We starten met de F-league t/m de onder 8. De organisatie zorgt voor een korte warming-up vergezeld door een motiverend muziekstuk. Daar gaan de eerste enthousiaste lopers! Blij, vermoeide en vooral vieze gezichtjes. Na een half uur zijn ze klaar, snel even afdrogen en weer opwarmen, ondanks de droogte is het niet aangenaam. Terwijl de eerste groep geniet van een beetje ranja en een broodje knakworst staat de 2de groep al klaar. De J009 en J010 zijn aan de beurt. Ook hier veel enthousiaste kinderen die staan te trappelen om te

beginnen.

Hierna waren de J011 en J013 aan de beurt, sommige kinderen halen wel 9 rondes! Maar alle kinderen halen in ieder geval een nat pak. Ook hier wordt het spektakel afgesloten met een broodje knakworst en een beker ranja. Als laatste zijn de oudste kinderen aan de beurt. Ook hier vele lachende gezichten!

Als organisatie zijn we blij dat iedereen vol plezier de run heeft kunnen lopen. We zijn ook blij dat de kinderen samen een flinke bak met geld hebben opgehaald.

Met alle sponsorbedragen bij elkaar opgeteld is de opbrengst:

€ 3.780,20

Grote dank aan alle kinderen die dit geweldige bedrag bij elkaar hebben gelopen. Wij kunnen hier als vereniging allerlei leuke activiteiten voor de jeugd mee betalen. Zo helpen we elkaar!

Met vriendelijke groet,

De Sponsorloopcommissie

Run & Fun

SVVN-KANTINE KRIJGT EEN UPGRADE MET HET ULTIEME 'VOLHARDING-GEVOEL'

Leden van SVVN hebben onlangs het initiatief genomen om de kantine van de club te voorzien van een flinke upgrade, geheel in het teken van het 'Volharding-gevoel'. Het doel: een plek creëren waar je bij binnenkomst direct het warme, vertrouwde thuisgevoel ervaart dat zo kenmerkend is voor SVVN.

Het idee ontsproot uit de kleine kantine, waar al jarenlang trots

het Volharding-logo hangt. Deze inspiratiebron is nu doorgetrokken naar de grote kantine. Onder de vernieuwde bar prijkt sinds kort een prachtig RVS Volharding-logo, zorgvuldig gelaserd en met passie geplaatst door een aantal toegewijde SVVN'ers.

Binnenkort zal ook het herkenbare Vladding-groen zichtbaar worden in de aankleding, waarmee het geheel

compleet wordt.

SVVN spreekt haar grote dank uit aan alle betrokken leden die dit initiatief mogelijk hebben gemaakt. Jullie inzet en clubliefde zorgen ervoor dat de kantine nog meer voelt als ons gezamenlijke thuis.

Van links naar rechts:

Jurgen de Vos, Frank op den Dries, Jan Klompenmaker, Sander Middelensch, Vincent Greevink, Sebas Hoogsteder, Gijs ten Dan, Marcel Pijffers, Kristian Schellevis, Jean Pierre Bonnet, André van der Linde en Marcel Manenschijn.

Ontbrekend op foto: Edwin Deijk en Marinus op den Dries.

UPDATE KUNSTGRASVELD

De start

In de afgelopen maanden hebben wij u al meegenomen in het proces tot aan realisatie van het kunstgrasveld. Dit proces heeft een aantal maanden in beslag genomen en na een aanbestedingsperiode heeft de gemeente Hellendoorn besloten om de aanleg te gunnen aan een bedrijf uit onze eigen gemeente: Sallandse United! Zij hebben de aanbesteding gewonnen niet alleen slechts op prijs, maar vooral om het samenspel in prijs/kwaliteit/omgeving. Dit laatste is vooral belangrijk in het onderhouden van het contact met de vereniging. Ingenieursbedrijf PLANN zal de gehele aanleg coördineren en zorgdragen voor de afstemming tussen opdrachtgever (gemeente Hellendoorn), uitvoerder (Sallandse United) en onze eigen voetbalvereniging.

Overleg

Het is duidelijk dat er tussen partijen veel overleg zal zijn gedurende de aanleg. Hiervoor is het ook belangrijk om de buurt mee te nemen in dit overleg. Sallandse United heeft inmiddels een inloop-avond georganiseerd op donderdag 12 juni jl. Deze inloop-avond had tot doel om uitleg te geven aan omwonenden en overige belangstellenden over de geplande werkzaamheden. Via de socials zal verder bekend worden gemaakt dat de informatielijn loopt via info@svvn.nl. Dit zal het voorportaal zijn om eventuele vragen of opmerkingen te beantwoorden.

De planning

Een aantal werkzaamheden is reeds gestart, waaronder het installeren van de nieuwe lichtmasten rond het aan te leggen veld. Vanaf begin juni

tot halverwege augustus zal het complete veld worden aangelegd en vervolgens worden opgeleverd.

Overlast

Het is onoverkomelijk dat de werkzaamheden de nodige overlast met zich mee zal brengen. Met name de afvoer van zand en vervolgens de aanvoer van zand zal de nodige transportbewegingen met zich meebrengen. In cijfers: in totaal zal er 3000 kuub zand vervoerd gaan worden! Dit zijn honderden transportbewegingen door vrachtwagens. Wij zullen via de social media aangeven dat wij omwonenden en dan vooral kinderen zullen vragen het sportpark zoveel als mogelijk te mijden de komende weken. Beweging brengt nu eenmaal potentieel gevaar met zich mee.

SPONSOR UITGELICHT VLOEREN MET VISIE: HET VERHAAL VAN MENGFLOORS

Sinds mei 2023 timmeren Raymond en Susanne Mengerink stevig aan de weg met hun bedrijf MengFloors, een jonge onderneming met een duidelijke missie: hoogwaardige vloeroplossingen leveren met vakmanschap, betrouwbaarheid en persoonlijke service als fundament.

Wat begon als een passie voor interieur en afwerking, groeide uit tot een professioneel bedrijf dat zich specialiseert in het leggen van diverse vloertypes, zoals PVC, laminaat, en gietvloeren. Klanten waarderen MengFloors niet alleen om de strakke afwerking, maar vooral om de transparante communicatie en de betrokkenheid van Raymond zelf bij elk project. "Ik wil dat mensen blij zijn met het eindresultaat, maar vooral

ook met het hele proces ernaartoe," aldus Mengerink.

In een concurrerende markt weet MengFloors zich te onderscheiden door flexibiliteit en maatwerk en dat voor een betaalbare prijs. Geen standaardaanpak, maar luisteren naar de klant en meedenken in oplossingen. Van kleine woonkamers tot grote renovatieprojecten: MengFloors laat telkens weer zien dat kwaliteit en klanttevredenheid centraal staan.

Hoewel het bedrijf nog jong is, groeit de klantenkring gestaag. Veel opdrachten komen via mond-tot-

mondreclame binnen—een teken dat Mengerink zijn beloftes waarmaakt. Met oog voor detail, liefde voor het vak en een sterke ondernemersgeest kijkt hij vooruit: "We willen verder groeien, maar zonder in te leveren op kwaliteit. Elke vloer moet voelen als een visitekaartje."

Met MengFloors bewijst Raymond Mengerink dat vakmanschap en persoonlijke aanpak nog altijd het verschil maken.

Bezoek onze showroom op afspraak:
Adres: Nicolaus Ottostraat 11-12,
Nijverdal
Website: www.mengfloor.nl

PVC, Vinyl, Tapijt Vloeren en Trappen

MengFloors

Onze Kampioenen.

ROBIN DE JONG EN DE ZIEL VAN SVVN

Sinds hij op vierjarige leeftijd begon te voetballen bij de mini's, heeft Robin de Jong een avontuurlijk voetballeven geleid. Een groot deel van zijn jeugdopleiding bracht hij door bij PEC Zwolle en Rohda Raalte. Uiteindelijk keerde hij terug naar de Volharding, waar hij de laatste vijf jaar de rots in de branding was als centrale verdediger in ons eerste elftal. Ook privé heeft hij veel van de wereld gezien. Aan dat reizen is een einde gekomen. Onlangs heeft hij zich op 26-jarige leeftijd gesetteld in Den Bosch, waar hij zich stort op zijn nieuwe baan en zijn relatie. SVVN moet zonder hem verder. Tijd voor een terugblik.

Robin, laten we maar met je voetballoopbaan beginnen. We zijn immers een voetbalvereniging.

Haha, ja dat klopt. Vanaf de mini's speelde ik bij SVVN. Ik kom uit een voetbalfamilie, mijn ouders speelden voetbal, net als mijn neven en later mijn broertjes. Ik zat in een goede lichte, veel jongens uit dat team spelen nu nog in ons eerste. Op mijn 12e werd ik gescout en kon ik naar de jeugdopleiding van PEC Zwolle. In die stad volgde ik ook de middelbare school, de CSE

topsportacademie. Samen met Teun Bakhuis trouwens, en nog een jongen uit Nijverdal. Daar trainden we elke ochtend, vier keer in de week met de bal, en één keer zonder. Dat was op woensdag. Dan deden we sporten zoals judo of fitness. Ik heb daar veel geleerd, zowel van trainers, als de jongens met wie ik voetbalde. En wat natuurlijk leuk is, is dat ik tegen jongens heb gevoetbald die de top van de top hebben bereikt. Denk aan spelers zoals Matthijs de Ligt, Donyell Malen, Justin Kluivert en Noah Lang.

Na wat omzwervingen ben ik in mijn studententijd weer bij de Volharding gaan spelen.

Je hebt sportief enkele clubs gezien, maar je hebt ook veel van de wereld gezien. Waar ben je zoal geweest?

De interesse in Latijns-Amerika begon bij mij vroeg. De muziek, de mensen, (de vrouwen), de cultuur. Toen corona uitbrak en de wereld voor de lockdown stond, was de Dominicaanse Republiek het enige

land dat nog niet op slot was. Ik greep mijn kans en kocht een ticket. Wat een enorme bende was het daar, ik wist niet wat ik meemaakte. Na twee weken trok ik door naar Colombia, daar was ik een maand in de stad Medellin. Die wordt ook wel 'de stad van de lente' genoemd, want die ligt midden in een prachtige vallei vol bloemen. Die stad is zeker een aanrader. Ik wil graag nog een keer terug. Na een dikke maand trok ik verder naar Panama, waar mijn leven veranderde. Daar ontmoette ik op een rooftopbar in Panama City een prachtige vrouw. Het was liefde op het eerste gezicht, zij heet Monica en ze is nog steeds mijn vriendin. Mijn verdere reisplannen heb ik vervolgens aangepast. Voordat ik Monica ontmoette had ik al een vlucht naar Paraguay geboekt. Daar heb ik twee weken gezeten, en ben toen snel weer terug gevlogen naar Panama...

En lange afstandsrelatie dus, sindsdien. Dat zal niet meevallen?

Dat klopt, op allerlei manieren hebben we elkaar wel korter en langer gezien in Nederland en in Panama. Steeds met vakantievisums uiteraard. Maar we hebben goed nieuws. De IND heeft positief geoordeeld over haar verblijfsvergunning. Monica kan naar Nederland komen en zich hier vestigen. Per 1 augustus komt ze officieel bij mij in Den Bosch wonen. Als gevolg van je studie ben je in Brabant terecht gekomen, hoe ging dat in zijn werk?

Mijn bachelor en masteronderzoek ging over teamontwikkeling en organisatieverandering. Dit heb ik gedaan bij adviesbureau Berenschot en zij hebben mij hierin begeleid. De onderzoeken die ik deed gingen in de kern over hoe je een omgeving kan creëren waar je samen plezier hebt in wat je doet, en dat samen laten gaan met mooie prestaties en resultaten.

Ik had bij Berenschot aan de slag gekund, maar het voelde niet goed. Ik wou intensief met teamontwikkeling

aan de slag, en Berenschot kon mij die garantie niet geven. Dus heb ik nee gezegd, en besloot verder te kijken op de arbeidsmarkt. Uiteindelijk ben ik bij Enexis in Den Bosch terecht gekomen. Veel mensen denken bij Enexis aan energie en kabels in de grond. En dat klopt. Dat doen we. Wij leggen die kabels in de grond. Maar de tijd veranderd, en achter de kabels in de grond zitten tegenwoordig ook hele softwareprogramma's. Die programma's worden gebouwd door mensen die heel goed zijn met computers. Ik probeer die mensen te begeleiden bij het samenwerken. Zoals ik hierboven noemde, probeer ik te helpen bij het samen heel veel plezier beleven, en samen hele mooie digitale dingen bouwen.

Wonen in Brabant, hoe bevalt dat?

In mijn beleving zijn Brabanders een stukje meer open dan Tukkers. Dat

is wennen, maar ik vind het heel gaaf. Die openheid laat mij ook meer open zijn. Ze durven dingen te zeggen waar ik soms nog van schrik, ook over gevoeligheden in hun privéleven bijvoorbeeld. Die openheid vind ik tegelijkertijd ook inspirerend, daar leer ik ook weer van.

Je neemt afscheid van SVVN in een fase van je leven waar jij je beroepshalve bezighoudt met teamontwikkeling. We zijn een bijzondere vereniging, dat voelen we denk ik allemaal. Wat is volgens jou de ziel van SVVN?

Naar mijn idee bestaat de vereniging uit een supermooie mix van mensen. Geschoold en minder hoog opgeleid, welbespraakt en zwijgzaam, expressief en terughoudend. Dat vult elkaar aan dat zien we terug op de velden en ook in de

wisselwerking tussen spelers en publiek.

We hebben een grote en trouwe aanhang. Ook bij uitwedstrijden zijn onze supporters altijd ver in de meerderheid. De trouwe kalme supporters en de luidruchtige jonge aanhang met hun geweldige beleving vormen ook een hecht team. De waardering die we krijgen is geweldig. Ook na het verlies in de nacompetitie tegen Juliana, dat levert kippenvel op. Op die manier zijn we er voor elkaar. Dat voel je.

Dat rauwe randje van de vladding bestaat natuurlijk ook. Op het veld kunnen we spelen met vuur en beleving. Ik heb een jaar bij Hulsen gespeeld. Als een teamgenoot daar een trap kreeg, dan liep iedereen zwijgend weg. Als dat bij ons gebeurt, staan er gelijk zes medespelers om de schopper heen. De een scheldt hem uit en de ander slaat hem in z'n nek. Bij wijze van spreken dan. Die grimmigheid loopt soms uit de klauwen, en daar ligt nog veel ruimte

voor ontwikkeling. Dat neemt niet weg dat in essentie die vurigheid iets heel moois is. Het laat zien dat we jongens zijn die graag willen winnen, en bereid zijn om daarvoor te strijden. Maargoed, als de spanning hoog op loopt, en dat gebeurt nog wel eens bij ons, dan is het de kunst om kalm te blijven. Om niet door te slaan in die agressie, maar met kalmte en vertrouwen ons ding te blijven doen. Het spelletje, de club en de mensen. Het gaat ons allemaal aan het hart, en dat voel je, en ook dat is de volharding.

Ik heb meerdere wedstrijden met de jongens gespeeld waarbij er de juiste energie, en het juiste vertrouwen aanwezig was. Het leuke is, is dat we dan gigantisch lekker aan het spelen komen. Het is niet voor niets dat we via de nacompetitie bijna de twee klasse in zijn gekomen. Dat heeft te maken met vertrouwen. Fouten maken, en dan toch als team er voor elkaar zijn. Niet elkaar afzeiken, negativiteit spuwen, maar juist vanuit kracht elkaar steunen. Dat zijn geen

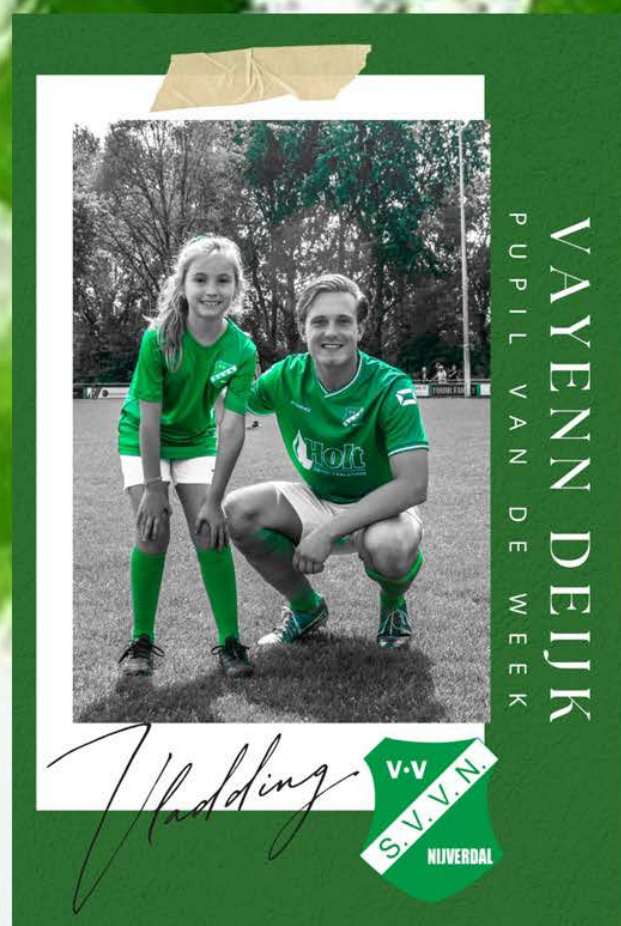
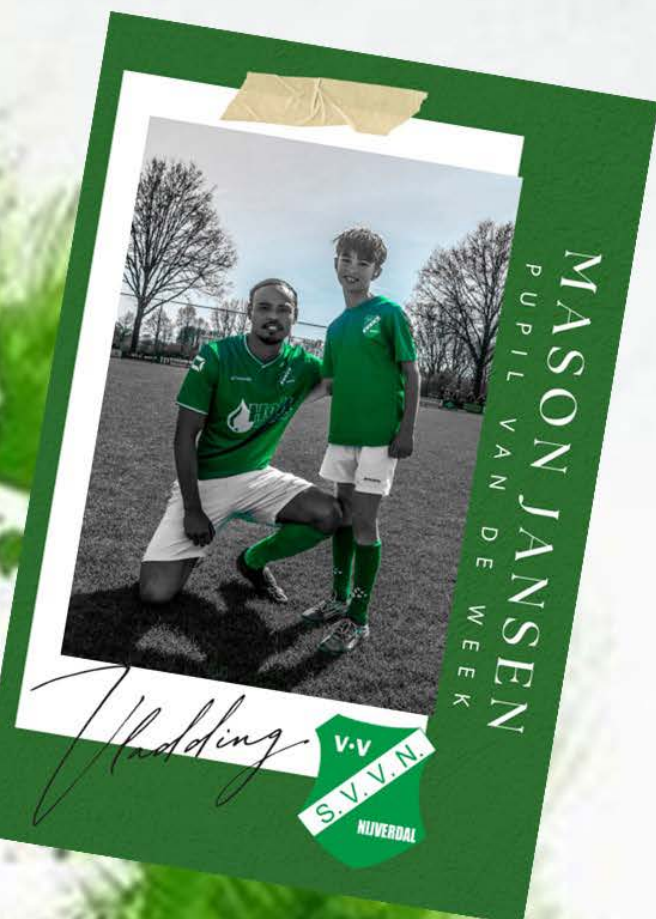
makkelijke dingen, maar wel waar het wat mij betreft om draait, en hoe je verder komt als team, en ook als club.

Je bent nog maar 26 en je stopt met voetballen. Kruipt het bloed binnenkort niet waar het gaan moet?

Mijn passie was sporten en studeren. Nu is mijn passie werken en gaan samenwonen met Monica. Zij moet hier ook haar weg vinden en daar wil ik haar in bijstaan. Beroepshalve is Monica zangeres en is ze actief op social media. Hier wil zich gaan oriënteren op een baan in de marketing.

Eerlijk gezegd denk ik ook nog wel aan sport hoor. Een collega bij Enexis is trainer bij een lokale vierdeklasser. Hij heeft me al benaderd en stiekem denk ik daar wel over na. Als ik komend seizoen op familiebezoek ben in Nijverdal zal ik dat zeker combineren met een bezoekje aan ons eerste elftal. Ik hoop dat de jongens kampioen worden, dat verdienen ze.

VERSLAG IBBENBUREN 7,8 EN 9 JUNI

Ook dit jaar gaan we met onze jeugd weer naar het Ibbenbüren voetbaltoernooi: Volksbank Cup 2025 Ibbenbürener Spvg, 08 e.V.

We zijn dit jaar met een recordaantal van 60 spelers afgereisd, samen met een groep van 22 begeleiders. We hebben als vereniging 5 teams ingeschreven. 2x een E-team 2x een D-team en 1 C-team. De eerste groep begeleiders zijn vrijdagavond reeds vertrokken, de hal moet worden klaargemaakt. Koelkasten, tafels, boodschappen. Alles moet worden klaargezet.

De eerste groepen vertrekken 's morgens om 7 uur. De eerste wedstrijden zijn namelijk al om half 9. Rond 10 uur vertrekt de D1 en om 1 uur vertrekt ook de C1 richting Ibbenbüren.

De hele dag door spelen er verschillende teams. Tussendoor wordt de aanhanger met alle tassen, luchtbedden en andere zaken naar de hal gebracht. De aanwezige kinderen zoeken hun spullen uit en maken hun slaapplek klaar. Dit jaar zaten we in de Goethe halle. Een grote gymzaal geheel voor S.V.V.N. Gewoon goed geregeld.

In de avond speelt de C1 pas hun eerste wedstrijd, terwijl de jongere jeugd zich bij de hal vermaakt bij de barbecue. Het weer werkt redelijk mee, het is niet heel koud en afgezien van wat lichte buitjes schijnt de zon regelmatig. In de avond, na ook even een hapje van de barbecue, gaat de C1 nog even naar de sportsbar voor een potje pool en wat darts. De avond wordt afgesloten bij de hal, waar er tot in de late uurtjes groots gefeest wordt.

Zondagochtend wordt iedereen om 7 uur gewekt met een vrolijk muziekje. De eerste wedstrijden zijn al om half 9 en er moet nog ontbeten worden. Met lichte druk worden de kinderen in de kleren gestopt. Snel naar de ontbijtzaal. Na een goed ontbijt wordt er weer volop gevoetbald, terwijl de kinderen die de ochtend vrij zijn richting zwembad vertrekken. Het weer werkt niet echt mee, het is een stuk kouder en de buien zijn ook een stuk heviger, gelukkig zijn er naast het veld genoeg plekken om beschut te kunnen staan. De kinderen die het nodig vonden om iedereen 's nachts wakker te houden proberen tussendoor nog een oogje dicht te doen, hiervoor krijgen ze van de begeleiding geen kans. Wij niet, jullie niet. Tussen de middag is er tijd voor een lekker bolletje knakworst. Een broodje, stuk fruit of een chipje, aan alles is gedacht.

Na het voetballen en nogmaals een heerlijke barbecue is het in de avond tijd voor de bonte avond, met een speciale gast. De meest bonte verzamelingen komen voorbij, van zwemmen in bacardi lemon tot een keiharde hardcore beuker. Ingevlogen uit IJsland maakte ook dit jaar de grote Youri Knoeri tijd om de kinderen van S.V.V.N. verbaasd achter te laten met zijn magische show. De spanning en stilte in de zaal zijn getuige van dit geweldige optreden. Tot een uur of 12 staat de muziek hard aan en wordt er gezongen en gedanst. Daarna gaat het licht uit. Morgen is er nog een lange dag voor de boeg en worden de standen in het toernooi bepaald.

Na wederom een korte nacht, langer als de eerste, worden we wederom

met een vrolijk muziekje gewekt. Met moeite weet iedereen in beweging te komen en zich klaar te maken. Snel naar de ontbijtzaal en hup weer naar de velden. Vandaag is het weer gelukkig een stuk milder. Tussen de wedstrijden door zijn de teams nog even terug in de hal, de spullen moeten weer ingepakt worden, de luchtbedden leeg laten lopen en de bezem moet er doorheen. Om 11 uur zijn de eerste teams klaar om te vertrekken richting Nijverdal. Nu is het wachten op de C1 die om half 3 zijn laatste wedstrijd speelt. Bij terugkomst nog even wat eten en drinken en dan kunnen we inpakken. Om 4 uur wordt de zaal gekeurd en zijn we klaar voor vertrek. Moe maar gelukkig reizen we af naar Nijverdal.

De resultaten, naast uiteraard plezier:

E1 - 10de plaats
E2 - 20ste plaats
D1 - 17de plaats
D2 - 23ste plaats
C1 - 7de plaats

We kijken terug op wederom een fantastisch toernooi, dit kan uiteraard niet gedaan worden zonder de organisator van het toernooi, vele malen dank. Ook voor ons moet er het nodige regelt worden, iedereen die daar ook maar enige bijdrage aan heeft geleverd, hartelijk dank. Voor onze sponsors: Plus Leon Haanstra, AH Nijverdal, Bakkerij Nieuwenhuis, Holt Dienstverlening, Jackpot en Drieveer: hartelijk dank voor jullie bijdrage in deze.

Ibbenburen

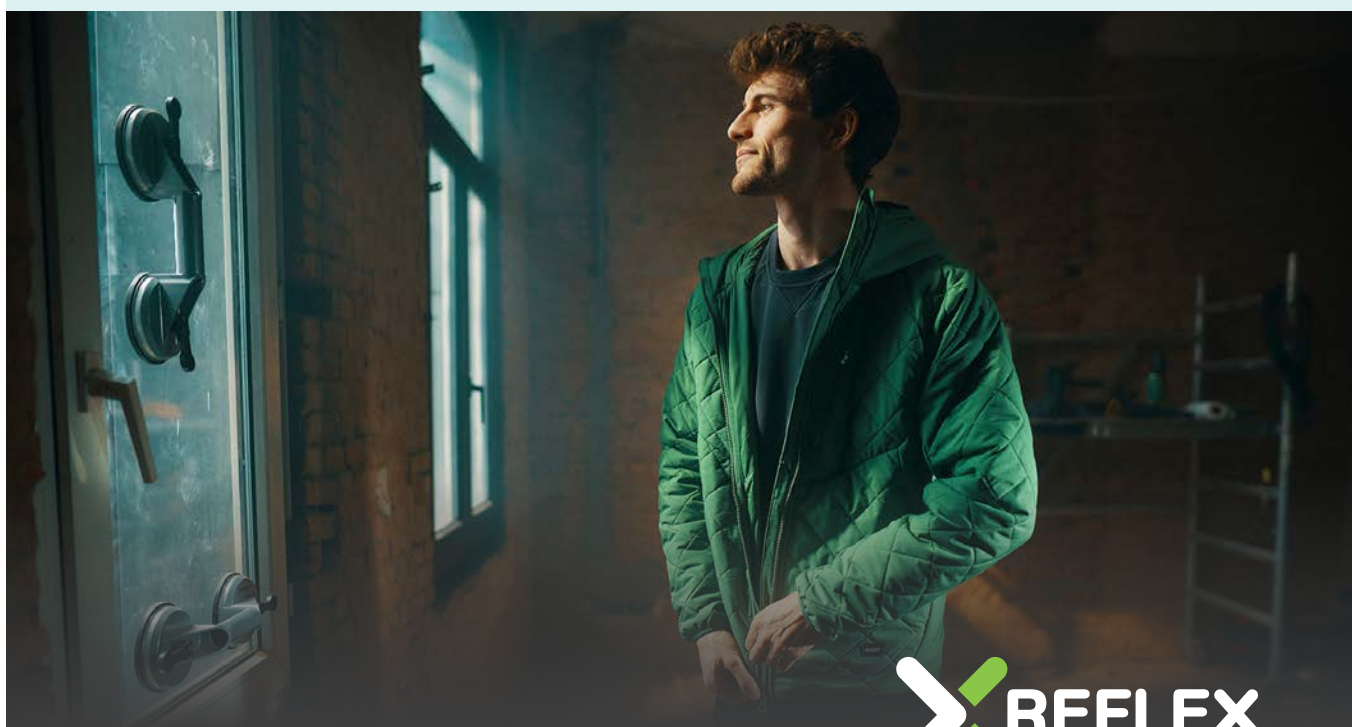
INTERSPORT
RAMON ZOMER

📞 0548 547 582

✉️ info@intersportramonzomer.nl

📍 Willem Alexanderstraat 5A, Nijverdal

Wij zijn verhuisd!

REFLEX
BEDRIJFSKLEDING

🌐 reflexbedrijfskleding.nl

📞 0548 763 402

✉️ info@reflexbedrijfskleding.nl

📍 Bedrijvenweg 5, Nijverdal

VOORKOMEN IS BETER DAN GENEZEN: HAMSTRINGBLESSURES DE BAAS BLIJVEN

Hamstringblessures zijn de meest voorkomende spierblessures in het voetbal. Ze ontstaan vaak op een explosief moment: een sprint, een versnelling of een krachtig schot. En als het misgaat, zit je zo een paar weken tot zelfs maanden aan de kant. Gelukkig kun je veel doen om deze vervelende blessure te voorkomen.

De hamstrings – drie spieren aan de achterkant van je bovenbeen – lopen van je bekken tot aan je knie. Ze helpen je bij het buigen van de knie en het strekken van de heup. Vooral bij acties met snelheid, kracht en wendbaarheid krijgen ze het flink te verduren.

Hoewel de meeste hamstringblessures goed herstellen, zien we in de praktijk dat sommige voetballers er regelmatig opnieuw last van krijgen. Goed herstel en gerichte training maken een groot verschil. In dit artikel lees je wat je zelf kunt doen om je hamstrings sterk, soepel en blessurevrij te houden.

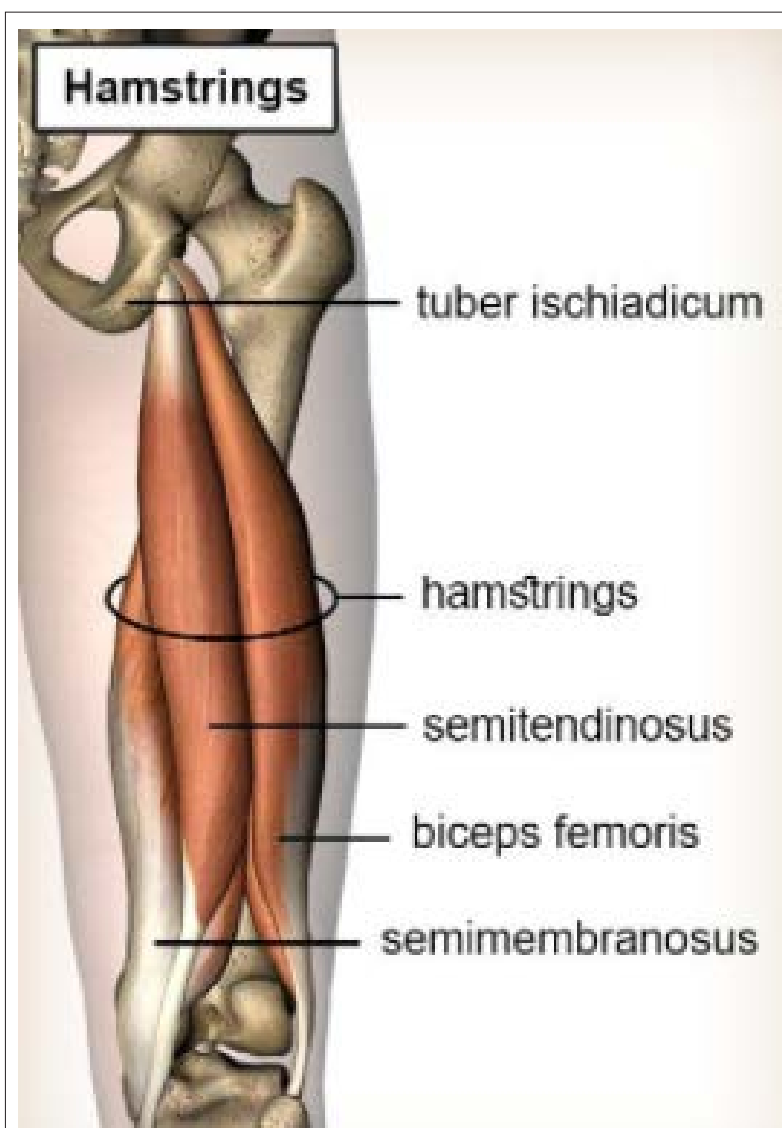
Rompstabiliteit – de basis van een sterke keten

Core stability, ofwel rompstabiliteit, is tegenwoordig niet meer weg te denken uit de sportwereld. Het draait om het vermogen van je buik-, rug- en bekkenbodemspieren om je romp stabiel te houden tijdens beweging. Dit is belangrijk voor iedereen, maar zeker ook voor voetballers: je hamstrings hechten namelijk aan op het bekken. Als je romp niet stabiel is, moeten je hamstrings harder werken – met alle gevolgen van dien. Train daarom minstens twee keer per week je rompspieren. Vind je dat lastig alleen? Doe het dan samen met je team, bijvoorbeeld als onderdeel van de warming-up. De FIFA heeft onder de naam FIFA 11+ een warming-up ontwikkeld waarin kracht- en rompstabiliteitsoefeningen zijn opgenomen.

Flexibiliteit – vooral belangrijk bij groeispurten en bureaubanen

Bij jeugdspelers in de groei kan een gebrek aan flexibiliteit in de hamstrings extra risico geven op blessures. Het skelet groeit snel en de spieren moeten daarin mee. Ook bij volwassenen zien we vaak een combinatie van een stijve rug én strakke hamstrings. Die mix verhoogt de

kans op overbelasting. Heb je last van je hamstrings én rug? Laat je rug dan eens checken door een manueel- of sportfysiotherapeut. Zit je veel achter een bureau of ben je van nature wat stijf? Plan dan een paar keer per week rekoefeningen in. Je lijf zal je dankbaar zijn.

Kracht – cruciaal bij preventie én herstel

Sterke hamstrings zijn essentieel. Zit er meer dan 15% krachtsverschil tussen je linker- en rechterbeen? Dan loop je extra risico op een blessure. Zeker na een eerdere hamstringblessure zien we dat de spierkracht vaak nog niet op het oude niveau is. Krachttraining is dan ook een belangrijk onderdeel van zowel herstel als preventie. Een aanrader is de Nordic hamstring exercise, een bewezen effectieve oefening die hamstringblessures met wel 3 tot 4 keer kan verminderen. Je kunt hem makkelijk thuis doen, in de sportschool of met je team na de warming-up of voor de cooling-down. Verderop in dit blad leggen we uit hoe je deze oefening uitvoert.

Vermoeidheid – een onderschatte risicofactor

De meeste hamstringblessures ontstaan aan het eind van een helft – precies wanneer vermoeidheid begint toe te slaan. De hamstrings zijn gevoeliger voor vermoeidheid dan de voorkant van je bovenbeen, en verliezen daardoor sneller kracht en flexibiliteit. Ook je sprinttechniek verandert wanneer je moe bent. Daarom blijft een goede basisconditie,

naast kracht en stabiliteit, onmisbaar voor blessurepreventie.

Voorkomen is beter dan genezen

Na een eerste hamstringblessure is de kans op herhaling twee tot zes keer zo groot – vooral in de eerste acht weken. Dit komt vaak door onvoldoende herstel, littekenweefsel, krachtverlies of een te snelle sporthervatting. Daarom: voorkomen is beter dan genezen! Train wekelijks je kracht en rompstabiliteit, blijf soepel, houd je conditie op peil en doe altijd een goede warming-up

Blijf investeren in je lijf, dan blijf je ook fit op het veld!

Fysiotherapie ZorgSaam

Wil je weten hoe je zelf aan de slag kunt met kracht, flexibiliteit of rompstabiliteit? Of heb je al eens een hamstringblessure gehad en wil je gericht advies over herstel of preventie? Neem dan contact op met onze (sport)fysiotherapeuten. Samen zorgen we ervoor dat jij fit en blessurevrij op het veld blijft staan!

Sportieve groet,
Steven Zwart
Sportfysiotherapeut, Fysiotherapie
ZorgSaam

ZorgSaam
Nijverdal - Hellendoorn

UMOOOVE®
INTELLIGENTE
BEWEEGZORG
PARTNER

